

הדלקת נרות: 18:31

צאת שבת: 19:42

מוצ"ש לר"ת: 20:31

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

מפתח האושר

גברת יקרה, עיקר ההשקעה שלך בבעלך יהיה כאשר הוא חוזר בערב הביתה. בהרבה מקרים כשבעל מגיע הביתה בסוף יום העבודה, אשתו לבושה בטרינינג קרוע, או בחלוק עם כתמים, יש לה פנסים שחורים סביב העיניים, והקוקו שלה נראה כמו M-16 מכוון...

כשבעלה דופק בדלת, היא פותחת ואומרת לו: באתההההההה... ברוך הבא! והיא מוסיפה: את הזבל בבוקר, למה לא שפכתי? בוא, בוא, יש הרבה עבודה, הרבה, בוא... קודם כל תזרוק את הזבל, אחר כך תאכיל את הקטן, תחליף לקטנה, אני מתה... בעל שמקבל כזו קבלת פנים בבית, חושב לעצמו: איזה טיפס אני, למה אני מגיע הביתה בשש? אבוא בחצות הלילה... כשהיא ישנה היא לא מזיקה! אמר לי מישהו: 'אני מקפיד לבוא כשאשת ישנה, אז אני מלך! אני חולץ את הנעליים לאט לאט, מעיף את הגרביים, ואוכל את המרק ברעש.

גברת יקרה, גבר זקוק למרחבים, אם 'תשבי לו על הוריד', הוא לא יבוא הביתה. אם בעלך מקפיד לבוא הביתה כשאת ישנה, אז את יכולה לספור - 0 : 1 לרעתך. לכן, בסתם יום של חול, כמה דקות לפני שבעלך מגיע הביתה, תתכונני לקראתו, תסירי את הטרינינג הקרוע ואת החלוק עם הכתמים, תלבשי לכבודו בגד יפה, אולי בגד של אירוע...

כמה היא יפה כשהיא הולכת לאירוע, איזה דנטלים, איזה מלמלות, איזה בשמים. היא שמה צלליות ועל הריסים רימל... היא לא מורחת אודם סתם, היא שמה תוחם. וכשהיא מסיימת היא רצה בהילוך איטי. לאן את רצה? הוא שואל, לאירוע... היא עונה.

גברת, בעלך הוא לא אירוע!!! בעלך הוא יומן אירועים! לכן, כשהוא מגיע בערב הביתה, תלבשי לכבודו בגד יפה, שימי קצת איפור, קצת אודם, עגילים. תכיני לו כוס קפה, ביצה מבעבעת במחבת. כשהוא ידפוק בדלת תפתחי לו אגף את הדלת... תאמרי לו: ערב טוב לך יקירי...

הוא ישים לב שאת מטופחת ויפה וישאל: מה צריך לעשות? לא כלום... תהיה תשובתך. תציעי לו: מה אתה רוצה לשתות יקירי, קינלי - שיהיה לך יום כתום? קולה - שיהיה לך יום שחור? אולי אמזוג לך בירה מכבי שיהיו לך חברים?

איזה לחם לפרוס לך, לחם חי? לחם מת? לחם גוסס? לחם דל קלוריות? קלוריות בלי דל? דל בלי לחם? שקית ניילון ריקה? אולי אתה רוצה לחם קלי קלות? כבדי כבדות? אולי לחם כפרי? לחם בין עירוני? לחם שיבולת שועל? מה אתה רוצה... הוא יענה: תעשי הכל, אהבתי את הכל... אז תכיני לו הכל.

ואז הוא יחשוב לעצמו: כמה אשתי יפה, כמה שהיא נחמדה, האוכל כל כך טעים, השתיה נהדרת... ויאמר: אשתי, לקחתי שבוע חופשה, אני איתך... (מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

כולו הפך לבן טהור הוא

"וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִּסְתֵה הַצִּרְעָת אֶת פֶּלַע בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת הַנֶּגַע פְּלוֹ הַפֶּךָ לְבֵן טָהוֹר הוּא. וְבָיִים הָרְאוֹת בּוֹ בְּשָׂר חַי יִטְמָא" - כאשר נגע הצרעת כיסה את כל עור בשרו של האדם, ואין כלום מן הבשר החי, הרי הוא טהור.

לכאורה מסתבר לומר ההיפך, שאם יש בו נקודה של צרעת הוא טמא ואם כל גופו מצורע קל וחומר שיהיה טמא. ומפני מה הכהן מטהרו? הרב דסלר ועוד מפרשים כתבו שכאשר כולו הפך לבן ואין נקודת בשר חי שתתפתח ותחזיר אותו לקדמותו ולהיטהר לגמרי מעצמו לכן בא גורם חיצוני שהוא הכהן ומטהרו. אבל אם יש בו בשר חי והוא יכול להתגבר על צרעתו בלי עזרה מבחוץ בינתיים הוא טמא עד שהבשר החי יתגבר וינקה את הנגע.

על אותו משקל נאמר בביאת המשיח ואמר רבי יוחנן: אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי, או כולו חייב. בדור שכולו זכאי הרי הוא מוכן לקבלת משיח והמשיח יתגלה בו. אבל בדור שכולו חייב שרחוק מתשובה, מדוע המשיח יתגלה בו? גם כאן אפשר לומר 'כולו הפך לבן טהור הוא' כלומר, אין שם אפילו צדיק אחד בדור שיכול להשפיע על הדור ולקרבו לקב"ה צריך גורם חיצוני שיפעל בו והוא - המשיח.

כיוצא בזה מצינו גם בסנהדרין שדנים דיני נפשות. שההלכה היא שאם כל 71 הדיינים פסקו שהנאשם חייב מיתה הרי הוא זכאי. בחינת כולו הפך לבן טהור הוא. זאת אומרת שאם אין אפילו דיון אחד שימצא לו נקודת זכות להצילו מעונש המיתה, כמו שכתוב 'ושפטו העדה' 'והצילו העדה', כנראה שהיתה טעות בהוראת הדין והוא זכאי, בדומה למצורע שהוא טהור.

הרב דסלר כתב בענין הייסורים שמתגברים ומביאים לביטול הרע מן הרשע עצמו. והרשעים והרוצחים של זמנינו ימח שמים מבטלים את היצר הרע מאיתנו, באבדם את תקוותינו לחיי עולם הזה מעונגים. וזהו גדר כולו הפך לבן טהור הוא, כי שיא הייסורים הוא פתח לגאולה. וזה לאות שהרע לא יפריע בסוף לגילוי האמת. כלומר, מבואר בדברי הרב כולו הפך לבן - כאשר מגיעים לשיא הייסורים ומתייאשים מחיי תענוגות, טהור הוא. נפתח שער הגאולה.

הבית ישראל כתב את מאמר הגמרא בעקבתא דמשיחא המלכות תהפך למינות בבחינת כולו הפך לבן טהור הוא. והרמז להתחזק במלכות שמיים. ואמר בשם אביו ז"ל שמקודם האור הגדול יהיה חשכות והרמז לזה וכיסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו. שגם הגדולים יהיו צריכים חיזוק. והתיקון לזה שיחזיק באמונה יתרה ויכול להיפך את כולו הפך לבן בבחינת: "אם יהיו חֲטָאִיִּם פְּשָׁנִים פְּשָׁלָג יִלְבְּינִי".

הרב הוסיף וכתב שהימים הטובים והשבתות מחזקים וניתן הכח לבני ישראל שיכולים להפוך את הנגע לענג. וכתב בשם השפת אמת בשם הזוהר כי 'נעמי' היפך 'ענגי' והמבטל 'ענג' שבת' מתהפך 'ענגי' 'לנעמי' והביא שם כי 'צרעתי' היפך 'יעצרת'. ועל ידי 'ענג' שבת' מבטל הנגע ועל ידי היום טוב של עצרת (שהוא חג השבועות) כולם מתכנסים ללמוד תורה היפך הפירוד והבדידות שעושה הנגע.

עוד התבאר על הפסוק "אֲחֹרֹן נִקְדָּם צִרְתָּנִי וְנִתְּשַׁת עָלַי פִּפְכָּה". שבימים שבין פסח (אֲחֹרֹן) ושבועות (נִקְדָּם) אדם מתקן את מידותיו ונהיה בעל צורה דהיינו "צִרְתָּנִי". שהקב"ה מקבל התשובה שנאמר: "וְנִתְּשַׁת עָלַי פִּפְכָּה" כי ימינו פשוטה לקבל שביום. וזה נעשה בימי אי"ר בבחינת "אֲנִי ה' רִפְאָדְךָ". והביא בשם 'ספר הזכות' (יש שניים) שאייר זמן תשובה ויכולים לשוב בתשובה שלמה באייר לאנשים שלא יכולים היו לקבל הארת ניסן ופסח. ורמז לדבר פסח שני שהוא באייר.

שבת שלום
אבנר קזואס

אדם מתקשר לבנק ושואל את הפקיד: "מה היתרה שלי בחשבון?"
עונה לו הפקיד: "5000 שקל בפלוס" "תודה" משיב האיש. לאחר 5 דקות שוב מתקשר האיש ושואל את הפקיד: "מה היתרה שלי בחשבון?"
עונה לו הפקיד: "5000 שקל בפלוס" "תודה" משיב האיש. לאחר 5 דקות שוב מתקשר ושואל: "מה היתרה שלי בחשבון?" עונה לו הפקיד: "5000 שקל בפלוס" תודה משיב האיש, אומר לו הפקיד: אתה לא חושב שאתה טרדן, עונה לו האיש: "תרגיש מה אני מרגיש כשיש לי מינוס!"

בדיחה

כיצד מזהים משבר?

נקדים ונאמר שבעת משבר הבחור עובר טלטלה מסוימת, הוא עוזב את עולם הילדות, הלא מחייב, ועובר אל עולם הבגרות, המחייב, הלא ידוע, המאיים והמפחיד. מצד אחד, הוא כבר לא ילד, אבל מאידך עדיין אינו מבוגר, ויש לו את החסרונות של שני המצבים. המעבר מעולם לעולם יוצר אצלו סערת רגשות ולחץ שמתבטאים בסתירות קיצוניות גם מבחינה חיצונית וגם מבחינה פנימית. מספר דוגמאות לכך:

- אוהב - שונא: פעם אחת הוא אוהב מאד, ופעם אחרת הוא שונא. הוא יכול לומר אני אוהב את העולם, אוהב את החיות, אוהב את כל האנשים, האהבה תנצח. ולאחר כמה ימים הוא מתחיל לומר, שונא את בית הספר, שונא את ההורים, שונא את הגויקים, שונא ושונא.
- חומרי - רוחני: בהתחלה הוא מחובר מאד לעולם החומרי, קונה גיינסים במאות שקלים, החולצות שלו רק מותגים, נעליים מ - 1,000 ומעלה, מקפיד על הופעה מצוחצחת אוכל במסעדות הכי טובות. לאחר זמן קצר הוא הופך להיות 'רוחני' לגמרי, אומר לכולם שכל העולם הבלבול, לובש בגד סמרטוטי, נעלים בלויות ופרומות, מגדל שערור פרא, ואוכל כל מה שמזדמן. וכששואלים אותו: מה לעשות עם כל הגרדרובה שלך שעלתה לך אלפי שקלים? הוא עונה: תזרקו את הכל לפח.

- מחפש זהות - חקיין: תקופה מסוימת הוא מחפש את הזהות שלו, את האמת שלו, ורוצה להוכיח שהוא מיוחד. ופעם אחרת הוא מְחַקֵּה את השכנים ואת החברים כמו תופי.
- פחד - בטחון: הבחור מפגין חוסר בטחון בעצמו, מפחד לבצע משימות ופעולות, אבל מצד שני רוצה להוכיח את עצמו, ורוצה להראות שהוא מלך והוא בשליטה.
- רוצה לתקן את העולם: הוא מרגיש שהוא במרכז ויכול לעשות שלום בעולם. לפי דעתו צריך להחליף את כל הממשלות וליצור עולם חדש.
- תפישת עתיד: הבחורים והבחורות בדורנו נולדו למציאות של נהנתנות. מסעדות בתי מלון טיולים ובילויים. כתוצאה מכך דעתם מוסחת מבניית עתיד והם חיים את ההווה. כשאנו אומרים לבחור או לבחורה מה יהיה איתך? זה לא מדבר אליהם כי חסרה להם תפישת העתיד. הם חיים בעולם של סיפוקים מידיים. המילים מה יהיה איתך? לא מלחיצות אותם בכלל והם אפילו אומרים זו הבעיה של ההורים, תן ליהנות מהחיים. ולפעמים ההורים מרגישים שהם מדברים אל הקיר. הבעיה הולכת ומחריפה כאשר הם מאבדים ענין ומוטיבציה ללמוד ולרכוש ידע לחיים. הדבר מתבטא גם בשינה מרובה. הם מסוגלים לישון עד שעות הצהריים, וטוענים שאין להם בשביל מה לקום. גם כשהם כבר במסגרת לימודית, הם באים בטענות כגון: אני לא מתחבר ללימודים. לאור כל הסימפטומים הללו אפשר לזהות שהבחור נמצא במשבר ובמרד. חשוב לציין שלא חייבים שהכל יקרה לאותו בחור.

סיפור לשבת

הרב יצחק אבוחצירה זצ"ל הבבא חאקי

באחד מביקוריו ביישוב מסוים, שבו הרצה את דבריו ניגשו אליו לאחר דרשתו בני היישוב: "רבינו! יש פה תרנוול משונה שלא מפסיק לקרקר, מטריד הוא אותנו מאד ונוודדת שנתינו בלילות". מיד ענה להם "יש פה ילד שהוריו עדיין לא מלו אותו". הביטו האנשים זה בזה בתימהון ואמרו: "לא ידוע לנו על ילד כזה". "הזדרזו לברר", ענה להם הצדיק, "ובעז"ה תמצאו". חזרו האנשים ואמרו: "כן רבינו. מצאנו והבאנו עימנו את הורי הילד". כשעמד אביו של הילד בפניו פרץ הוא בבכי ואמר: "רבי! מעולם לא חשבתי, שלא למול את בני, אך מה אעשה, ולא הייתה בידי יכולת כספית לערוך את סעודת ה'ברית-מילה' והחלטנו לדחותה, כדי שאף אנו נעשה סעודה כמו כל חברנו, אך לצערנו, הרב מצבנו הכספי לא השתפר, וכבר עברו חמש שנים - ועדיין לא מלנו את בנו!". מיד ציווה הרב להכין סעודה מפוארת לכבוד המצווה, וערכו הם וקיימו את מצוות 'ברית-מילה' בו ביום. עם קיום מצוות 'ברית-מילה' בילד זה, הפסיק אותו תרנוול את קרקוריו הקולניים. מעשה בזוג, שהיו נשואים 15 שנה ולא זכו פרי בטן. כששמעו הם על האותות ומופתים, שמתרחשים בעיר רמלה הזדרזו ובאו לביתו. "הסירו כל דאגה מליבכם" אמר להם הרב, "בעזרת ה' יתברך תוך שנה תזכו לזרע קודש בר קיימא, אך בקשה אחת לי אליכם, מיד כשיולד הילד, הביאוהו נא אליי כדי שאברכנו". עוד באותה שנה זכו הם לבן בכור. כשגדל הילד, התברר, שאינו יכול ללכת ברגליו. הם דרשו ברופאים, אולם כל ניסיונותיהם עלו בתוהו. או אז נזכר לפתע האבא ואמר לאשתו: "הרי בזכות ה'באבא חאקי' זכינו בזכותו לבן זה, מדוע לא נלך אליו ונבקש ברכה לבריאותו של בנו?". כשהגיעו לביתו של הרב, נכנס האבא ואמר ל'באבא חאקי': "רבי הנה ילד זה, זכיתי ונולד הוא בזכות ברכתך, אך עתה ראה איזה שבר עצום, בנו זה משותק הוא ברגליו, ואינו יכול ללכת כלל!". "והלא אמרתי לכם, שמיד עם היוולדו הביאוהו אליי, כדי שאברכהו?". אמר להם הרב. נזכרו הזוג בבקשתו של רבינו ומיד ביקשו את סליחתו והסבירו, שמהתרגשותם הגדולה שכחו הם את בקשתו. "לא נורא" אמר להם הצדיק. "הושיבוהו בבקשה על ברכיי", כשישב הילד על ברכיו של רבנו, לקח הוא מים ומרח את רגליו של הילד. מיותר לציין, לאחר שהורידו הרב מברכיו, הלך הילד כאחד האדם.

הרב שלמאן חוגיי עבודי זצ"ל

פעם אחת תלמיד הגיע לפני רבינו הגאון מרן הרב בן ציון אבא שאול עם רשימת שאלות בהלכה. התלמיד התחיל להרצות את שאלותיו בזו אחר זו ומרן הרב בן ציון עונה לעומתו: "מותרי!", "אסורי!". נותרו מספר שאלות שמרן הרב בן ציון אבא שאול חש להתייר, לכן אמר לתלמיד: "בבית הכנסת 'עזרא הסופר', יושב חכם שלמאן חוגיי עבודי, מגאוני חכמי בבל ויאב בית הדין הגדולי בירושלים".

"לך אליו, שאל אותו את אותן שאלות ותחזור אלי כדי שאדע מה הצדיק ענה!". התלמיד בירר באיזה שעה רבינו מגיע. אמרו לו: "הרב פותח את שיעורו בשעה שתיים. אפשר לבוא לשאול אותו בין אחת לשתיים. הרב עונה על שאלות בשעה זו!".

התלמיד הגיע בשעה אחת. הוא ראה אדם מבוגר שניקה את הספסלים בתוך בית-הכנסת.

המנקה שאל אותו: "מה אתה מחפש כאן?". התלמיד השיב: "היכן נמצא חכם עבודי?". רבינו ענה: "מה אתה רוצה ממנו?". התלמיד הבין כי האדם המבוגר שמנקה את הספסלים ושאל אותו הוא רבינו. בענותו רבינו לא חס על כבודו ולכן גם מרשה לעצמו לנקות את בית-הכנסת. עושה את תפקיד השמש.

התלמיד שאל את השאלות. על כל אחת ואחת רבינו ענה: "מותרי!" כשהוא במקביל ממשיך לנקות את בית הכנסת. אותו תלמיד יצא במורת רוח ובתסכול גדול. הצדיק ענה על כל השאלות הקשות 'מותרי'. התלמיד אפילו לא חשב לחזור ולהודיע למרן הרב בן ציון אבא שאול את תשובותיו של רבינו. למחרת, מרן הרב בן ציון אבא שאול קרא לתלמיד ושאל: "נו, מה ענה לך חכם שלמאן?".

התלמיד סיפר דברים כהווייתן: "הוא השיב מהר כלאחר יד. כיצד אסמוך על הוראתו?". מרן הרב בן ציון נחרד ונזף בו: "מה עולה בדעתך? דע לך שהוא גאון עולם. בקי עצום בכל ספרי הפוסקים! לפני שענה לך 'מותרי', העביר בראשו עשרות מראי מקומות מש"ס ופוסקים, ראשונים ואחרונים. אתה יכול לסמוך בוודאות על מה שפסק לך".

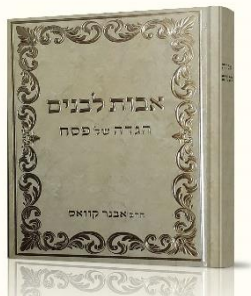
(פניני עין חמד)

הגדה של פסח

הדיש! הדיש! הדיש!

הגדת 'אבות לבנים' מאת הרב אבנר קוזאם שליט"א

עם הדרכה להורים להפעלת הילדים
כדי להפוך את ליל הסדר למרתק

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות | בטל': 02-5370271